

COMMISSIE VAN BEROEP VOOR HET CHRISTELIJK VOORTGEZET ONDERWIJS
EN HOGER BEROEPSONDERWIJS

UITSPRAAK

12 juli 2012

CvB.VO/HBO.2012/059-U.2012-008

in de zaak van:

S., appellant

- tegen -

De Vereniging voor Christelijk Voortgezet Onderwijs, verweerster.

1. De procedure.

Bij brief van 20 mei 2012 (ingekomen bij het secretariaat van de Commissie van Beroep op 30 mei 2012) heeft appelland beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 26 april 2012. In dit besluit heeft verweerster aan appelland gemeld dat het tijdelijk dienstverband van rechtswege vervalt per 1 augustus 2012 en om economische redenen niet zal worden voortgezet.

Verweerster heeft op 25 juni 2012 (ingekomen bij het secretariaat op 26 juni 2012) een verweerschrift ingediend.

Appelland heeft op 30 juni 2012 (ingekomen bij het secretariaat op 3 juli 2012) een schriftelijke reactie op het verweerschrift aan de Commissie doen toekomen.

Op donderdag 12 juli 2012 is het beroep van appelland behandeld in een openbare zitting in Utrecht. Daarbij is appelland verschenen, vergezeld van de heer G. als zijn gemachtigde. Namens verweerster is verschenen de heer J., voorzitter van de centrale directie. Appelland heeft een pleitnota overgelegd.

2. De feiten.

Appelland is vanaf 1 augustus 2010 bij verweerster in dienst als docent in het Praktijkonderwijs op de christelijke scholengemeenschap S. . Op die datum zijn partijen een tijdelijk dienstverband overeengekomen.

Op 1 augustus 2011 is opnieuw een tijdelijk dienstverband voor de duur van een jaar aangegaan, zodat thans sprake is van een verlengd tijdelijk dienstverband.

Op 6 december 2010 en 7 maart 2012 zijn functioneringsgesprekken gehouden met appelland waaruit blijkt dat appelland een goed docent kan worden genoemd, die zowel met leerlingen als ouders goede contacten heeft.

3. De standpunten van partijen.

3.1. Appellant voert aan dat hij in 2010 door de directie van S. is aangezocht om de overstap van het speciaal basisonderwijs (waar hij een vaste aanstelling had) naar het praktijkonderwijs te maken. Hij heeft besloten dat te doen nadat hij de toezegging had gekregen dat bij goed voldoen de tijdelijke benoeming zou worden omgezet in een vast dienstverband.

Appellant noemt het verbazingwekkend en teleurstellend dat hij kreeg te horen dat zijn verlengd tijdelijk dienstverband wordt beëindigd. Omdat hij niets van doen heeft met de financiële perikelen van de school, is voor hem die beëindiging niet aanvaardbaar. Er zijn verwachtingen geschapen en afspraken gemaakt. Moreel gezien vindt hij het besluit van de school niet kunnen, omdat hij door de school benaderd is om er te komen werken en nu als een wegwerpartikel aan de kant wordt gezet. Appellant mist in het besluit van de directie en in het verweer elke vorm van compassie. De door de school genoemde bedragen van de tekorten in de afgelopen drie jaren noemt hij niet transparant, terwijl hem bij de sollicitatie in 2010 daarover niets is gemeld.

3.2. Verweerster geeft aan dat uit de akten van benoeming blijkt dat appellant zowel per 1 augustus 2010 als per 1 augustus 2011 benoemd is in een tijdelijk dienstverband zonder uitzicht op een vaste aanstelling. Beide keren heeft appellant die overeenkomsten aanvaard en ondertekend. Dat hij daarvoor een vast dienstverband heeft opgegeven noemt verweerster een eigen keuze en `risico man`. Er is geen enkel verband tussen het functioneren van appellant en de beëindiging van het tijdelijk dienstverband, net zo min als er een verwijt zou liggen bij appellant voor de noodzaak tot bezuinigingen.

Om economische redenen moeten dienstverbanden worden beëindigd en dan komen volgens de cao de tijdelijke dienstverbanden als eerste in aanmerking. In de afgelopen jaren zijn er tekorten ontstaan van respectievelijk € 873.000 (2009), € 1.341.000 (2010) en € 210.261 (2011). De directie heeft het personeel schriftelijk en mondeling op de hoogte gehouden van de nijpende situatie. Appellant heeft nooit bezwaar gemaakt tegen de tijdelijkheid van de aanstellingen.

4. Overwegingen van de commissie.

4.1. Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie van Beroep en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen genoemd in artikel 52 WVO respectievelijk artikel 19 caovoor het voortgezet onderwijs en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is appellant in zijn beroep ontvankelijk.

4.2. De eerste vraag die beantwoording behoeft, is of verweerster de juiste formaliteiten in acht heeft genomen bij haar besluit van 26 april 2012.

4.3. In de thans geldende cao wordt in artikel 9.a.1 lid 2 bepaald dat het beëindigen van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd geschiedt door opzegging. Daarbij is in een voetnoot is aangegeven dat dit bij voorkeur schriftelijk zal plaatsvinden.

In artikel 9.a.1. lid 3 is bepaald dat een eerste dienstverband voor bepaalde tijd van rechtswege eindigt door het verstrijken van de tijd waarvoor het is aangegaan

4.4. Nu vaststaat dat het dienstverband tussen appellant en verweerster niet een eerste dienstverband voor bepaalde tijd is, doch een verlengd tijdelijk dienstverband, is artikel 9.a.1. lid 3 niet van toepassing. Toch heeft verweerster in haar besluit van 26 april 2012 aangegeven dat dit verlengd tijdelijk dienstverband van rechtswege vervalt. Dit is onjuist, zoals verweerster ter zitting ook heeft erkend. Verweerster had dit verlengd tijdelijk dienstverband moeten opzeggen, zoals artikel 9.a.1 lid 2 voorschrijft.

Verweerster heeft de voorschriften van de cao dan ook niet op de juiste wijze toegepast. Een ambtshalve beoordeling door de Commissie of de voorgeschreven cao-regels in deze zaak correct zijn toegepast, brengt dan mee dat reeds hierom het beroep van appellant gegrond moet worden verklaard.

4.5. Ten overvloede wordt nog het volgende overwogen. Ook indien verweerster wel op de juiste wijze het dienstverband had beëindigd, heeft verweerster de daarvoor aangevoerde grond slechts bijzonder summier toegelicht. Naar het oordeel van de Commissie is die toelichting zodanig summier dat verweerster de als reden van de beëindiging aangevoerde “economische redenen” onvoldoende heeft onderbouwd. Het moge dan zo zijn dat intern binnen de school over die noodzaak tot bezuinigingen wel de nodige transparantie aanwezig is geweest, de blote vermelding in het verweerschrift van een aantal (wisselende) tekorten die in enkele opeenvolgende jaren zijn opgetreden en de verwijzing daarnaar ter zitting nadat appellant had aangegeven dat de enkele opsomming van die tekorten hem in het voeren van verweer bemoeilijkte, zijn zonder nadere toelichtende bewijsstukken in het geheel niet transparant en kunnen niet als een toereikende adstructie van het gestelde worden aangemerkt.

5. De beslissing.

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie van Beroep het beroep van appellant **gegrond.**

De beslissing is gegeven te Utrecht op 12 juli 2012 door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, en de leden de heren G. Deijs, mr. J. Douwes, mr. H. Manuel, in aanwezigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier. Vanwege ongelijkheid in de aantallen vertegenwoordigers van bestuursorganisaties en personeelsorganisaties, heeft het jongste lid van de oververtegenwoordigde organisatie zich van stemming onthouden.